

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 22. februar 2013

ATH/ J.nr. 2013-821

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. januar 2013 følger hermed social- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 152 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 152:

"På baggrund af artiklerne bragt i Nordvestnyt den 24.01.2013: 'Mor savner to af sine børn', samt SOU bilag 133 bedes ministeren redegøre for, om borgerens retssikkerhed er beskyttet, når to kommuner træffer vidt forskellige afgørelser omkring tvangsfjernelse af børn og vurdering af moderens forældreevne. Mener ministeren, at det er et problem, at kommuner træffer forskellige afgørelser på baggrund af samme sag og i bekræftende fald, hvad vil ministeren gøre ved det?"

Svar:

Som det også fremgår af svaret på SOU Alm. del spørgsmål 130 kan jeg ikke kommentere den konkrete sag.

Jeg kan oplyse om, at alle kommuner har pligt til at gribe ind og iværksætte den nødvendige støtte, hvis et barn ikke trives og har behov for særlig støtte. I familier med flere børn skal hensynet til det enkelte barn altid veje tungest. Der kan således være forskellige behov for særlig støtte i den samme søskendeflok, og det kan give situationer, hvor kun ét eller nogle af børnene vurderes at have behov for en social foranstaltning som f.eks. en anbringelse uden for hjemmet. At to kommuner træffer forskellige afgørelser om anbringelse uden samtykke i relation til forskellige børn – uagtet at børnene er søskende – kan således forekomme, da kommunerne altid skal træffe afgørelse med udgangspunkt i det enkelte barns behov.

Når der træffes afgørelse om, at et eller flere børn skal anbringes uden for hjemmet, vil den afgørelse som udgangspunkt blive truffet af forældremyn-

dighedsindehaverens opholdskommune på det givne tidspunkt. Det skyldes, at det er opholdskommunen, som har handleforpligtelsen.

I forhold til reglerne om handlekommunen kan jeg oplyse, at ifølge retssikkerhedsloven § 9 og § 9a får børn, der er anbragt uden for hjemmet, en selvstændig handlekommune i den kommune, der traf beslutning om anbringelsen uden for hjemmet, uanset om forældrene flytter til en anden kommune.

Det er endvidere handlekommunen, der i sager om anbringelser vurderer, hvornår et barn skal hjemgives. Hvis kommunen ikke mener, at barnet eller den unge kan hjemgives, skal sagen behandles i børn- og ungeudvalget. Børn- og ungeudvalget skal i disse tilfælde tage stilling til, om betingelserne for anbringelse uden samtykke stadig er til stede.

Afgørelser om nægtelse af hjemgivelse, der er truffet af børn og ungeudvalget, kan indbringes for Ankestyrelsen af forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år.

Karen Hækkerup

/ Lise Stidsen Vandahl